

Első nap

Reggel 6-kor indultunk a Cseresnyés Kollégium elől. A határ átlépése után az első megállónk Nagyszalonta volt. Megnéztük a város főterét ahol Erdély egyetlen Kossuth Lajos szobor található. Ellátogattunk a Csonka toronyba ahol megtekintettük az Arany János emlékmúzeumot és előadást hallgattunk meg az életéről.

Ezután egy rövidebb buszozás következett. A második megállónk Nagyvárad volt. Meglátogattuk a városban található Szent László templomot és a Püspöki irattárat majd betekintést nyertünk a történelmükbe.

A busszal való hosszú szerpentinezéssel megfűszerezett út után megérkeztünk Kolozsvárra, itt töltöttük el a legtöbb időt. Eltekintettünk a református testvériskolánk kollégiuma melletti templomba, elmesélték a templom egyes részeinek pusztulását és okait majd az újításokat és a támogatóik személyét.

Majd ezek után ellátogattunk Kolozsvár főterére, ahol megtekinthettük a Mátyás király szobrot és egy rövid előadást tartottak nekünk róla. Miután ezzel végeztünk, rövid pihenés gyanánt szétnéztünk a főtéren lévő üzletekben és cukrászdákban, ahol volt lehetőségünk megkóstolni finomabbnál finomabb ételeket, süteményeket és fagyaltokat.

A végállomásunkig, Székelykeresztútig tartó buszút alatt betekintést nyerhettünk a székelyek történelmébe, szokásaiba és hagyományaiba Grezsa Csaba történelem és irodalom tanár által. Útközben megtekintettük azt a helyet, ahol Petőfi Sándort utoljára látták élve.

A helyi idő szerint 20:00-kor érkeztünk a szállásunkra, ami egy református kollégium. Itt meleg vacsorával vártak bennünket, majd elfoglaltuk a szobáinkat. Utána szabad foglalkozás volt a villanyoltásig.

Jól éreztük magunkat, sok szép, újat tanultunk Erdély történelméről és számos szép, régi építményt láthattunk.

Második nap

A fél 8-as nehézkes ébredésünk után, 8 órakor finom reggeli várt minket az étkezőben, ahol ismét ismertették a napi programot.

Először megismerkedtünk a székelykeresztúri Bodor Mózes Unitárius Gimnázium 9-es diákjaival. Felosztottuk a közös előadásunk szerepeit, a történelemtanár körbevezetett az iskolában minket és elmesélte a történetét.

10 órakor útnak indultunk a Madarasi Hargita felé, egy kicsit hosszabb buszozás után megálltunk Székelyudvarhelyen, ahol majdnem egy óráig szabad program volt a város rövid bemutatása után. A Patkó téren volt a gyülekező, ahol nagyon szép szobrokat, szökőkutakat láthat a várost látogató. Az idő borongós volt, de a hangulatot ez sem ronthatta el.

A sétálgatások és vásárlások után, délben elindultunk a Hargita felé, a buszon jól töltöttük az időt, gyönyörű táj tárult elénk, ami nekünk, alföldieknek új, szokatlan ám csodás látványt nyújtott.

A hegyre traktor vontatott szekéren utaztunk hűvös időben, zötyögős úton, ám ismét megláttuk a hegyvidék szépségeit. Nagy örömmel töltött el mikor a végállomásra értünk, egy kis pihenő és az ott készített szendvicsek elfogyasztása után gyalog indultunk tovább a ködös csúcsra. Szerencsére nem esett az eső, ám a kövek és a talaj is csúszós volt, de ez sem szegte az új kaland iránti vágyunkat. Mikor felértünk nagy meglepetés fogadott a sok kopjafa láttán, amik kövekkel voltak rögzítve a földhöz. Mi is hagytunk egy kis „emlékművet” a látogatásunk emlékére. Végighallgattunk egy rövid ismertetőt a hegyet alkotó kőzetekről, főképp a gránitról. Találtunk áfonyát, ami igen ízletes volt. Viszont sajnos a kilátásból nem sokat élvezhettünk a hatalmas, kísérteties köd miatt, de mint eddig semmi, ez sem tántorított el a többitől. Egy rövidebb és merészebb úton visszamenve a traktorhoz visszaindultunk a busz felé.

A visszafele utat hosszabbnak éreztünk a megálló nélkül, de hamar eltelt az idő. Nagyszerűen éreztük magunkat, az idő is kitisztult, sok mindent tanultunk, reméljük a többi nap is hasonlóan jól telik majd.

Harmadik nap

A reggeli 6:30as kelés után egy finom és kiadós reggeliben volt részünk. Buszra szálltunk majd elindultunk egyenesen Tamási Áron sírjához. Ahol Szervánzky Tibor és testvére Jenő által elkészített síremléket néztük meg, amely Tamási Áron munkásságát örökítette meg. Sírfeliratán ez a szöveg állt: „Törzsében székely volt, fia Hunniának hűséges szolgája bomlott századának.”

A következő célpontunk Lázár kastély volt, ahol iskolánk névadója, Bethlen Gábor is nevelkedett. Megnéztük a csipke és a művészeti kiállítást, majd megcsodáltuk a gyönyörű kilátást a torony tetejéből, ahonnan lehetett látni a hosszan elterülő Gyergyói medencét.

Majd átutazva pár falut megérkeztünk a Gyilkos tóhoz. Gyönyörű kilátás tárult elénk, a vízből kilátszó megkövesedett fatörzsek által, jobban átérezhettük a keletkezése köré font mondát: Fazekas Eszter-falusi lány- beleszeretett egy ifjú legénybe, szívében a szerelem lángra lobbant. A legénynek azonban katonaságba kellett vonulnia, megígérték , megvárják egymást. Várakozás közben egy zsvány elakarta szédíteni Esztert, minden jót neki ígért csak hogy a leány szerelembe essen. Leány kétségében fohászzkodott, de csak a sziklák és a kövek hallgatták meg kérését, megindulva maguk alá temették a leányt, zsványt és a közelben legeltető pásztor nyájával együtt.

Az igazi történet szerint a Gyilkos kő hegyomlása elzárta a patakok útját, így jött a létre a Gyilkos-tó. Sajnos az idő múlásával húzódik vissza. Szemmel nem láthatóan, de mérések alapján kimutatható.

Itt megebédeltünk, majd szabad programot kaptunk ami 1 órás volt, hogy megnézhessük a vásárt.

Hazafele megálltunk Gyergyószentmiklóson, ahol megnéztük a város nevezetességeit.

Hazaindultunk a szállásra, majd megvacsoráztunk. Sok emlékekkel gazdagodva, hasznosan töltöttük a napot.

NEGYEDIK NAP

A MÁR MEGSZOKOTT NEHÉZ ÉBREDÉS UTÁN MEGREGGELIZTÜNK, MAJD UTUNKAT MÁRÉFALVA FELÉ VETTÜK, AHOL NEM ÁLLTUNK MEG, DE MEGCSODÁLHATTUK A GYÖNYÖRŰ SZÉKELY KAPUKAT.

KÉSŐBB HÁZ JÁNOS MÚZEUMSZÁLLÓJÁBA LÁTOGATTUNK, AHOL SZÉKELYKERESZTÚRI BARÁTAINKKAL GYAKOROLTUK A NÉPDALOKAT A HOLNAPI ELŐADÁSRA. KISEBB- NAGYOBB SIKERREL BEGYAKOROLTUK A NÉPDALOKAT.

FOLYTATTUK PROGRAMUNKAT CSÍKSOMLYÓN, AHOL MEGJÁRTUK (MEGMÁSZTUK) A KÁLVÁRIA KERESZTUTAT. NAGY NEHEZEN, SOK FÁRADSÁGGAL, DE SIKERÜLT FELJUTNUNK A MEREDEK HEGYRE. OTT MEGETÉDELTÜNK ÉS LEPIHENTÜNK KICSIT.

KIS PIHENŐNK UTÁN LESÉTÁLTUNK A HEGYRŐL. ONNAN A MÁRIA KEGYTEPLOMBA SIETTÜNK. MÁRIA NAP VOLT, EZÉRT SOKAN VOLTAK, IMÁDKOZTAK, ÉS SORBA ÁLLTAK A 2,25 M MAGAS MÁRIA-SZOBOR ELŐTT, HOGY MEGÉRINTHESSÉK A LÁBÁT, ÍGY KÍVÁNHASSANAK VALAMIT. ENNEK OKA, HOGY TÖBB CSODÁS GYÓGYULÁST IS TULAJDONÍTANAK A SZOBORNAK.

EZUTÁN ELINDULTUNK BÖGŐZ FELÉ, AHOL MEGTEKINTETTÜK A BÖGŐZI KATOLIKUS TEMPLOMOT, AHOL RITKASÁGSZÁMBA MENŐEN HATALMAS FRESKÓK VOLTAK. JELENETEKET ÁBRÁZOLTAK, AMIRŐL MEGHALLGATTUNK EGY ELŐADÁST A BÖGŐZI LELKÉSZ ÁLTAL.

LÁTOGATÁSUNK UTÁN ELINDULTUNK VISSZA, ÁM 5 PERCRE MEGÁLLTUNK HOMORÓD-FÜRDŐNÉL, HOGY IHASSUNK A LOBOGÓ-FORRÁS BORVIZÉBŐL. ÉRDEKES ÍZE VOLT, NAGYON SOK ÁSVÁNYI ANYAGOT TARTALMAZ.

A FELFRISSÜLÉS UTÁN BEÜLTÜNK A BUSZBA, AHOL GYAKOROLTUK MÉG AZ ÉNEKEKET ÉS A VERSEKET. HAZAÉRÉSÜNK UTÁN MEGVACSORÁZTUNK, MAJD ELÉGEDETTEEN ZÁRTUK A NAPOT.

Ötödik nap

Ma péntek reggel Tordátfalvára indult a csapat, ahol a Tiszteletes Úr felesége és édesanyja vezetett be minket a kenyérsütés rejtelmeibe. Minden lány segédkezett az előre elkészített kovász és liszt összegyúrásában.

A régi dagasztóteknőben mindannyian örömmel matattunk, és élveztük a puha, ámde ragacos művünket. Eközben a fiúkat a méhészkedés kötötte le kisebb nagyobb élvezettel, mert bizony volt aki szerencsétlenül összetalálkozott egy-két szúrós fullánkkal.

Persze ezzel csak még jobban megtapasztalta, milyen is a falusi élet. Eközben a konyhában már befejeződött a kenyér első lépése, már csak kelnie kellett sütés előtt körülbelül másfél-két órát. Míg a kenyér pihent, mi felfedeztük a falut.

Rábukkantunk egy gyönyörű rétre (ahova igazából a diófák csábítottak minket), de még jobb dolog várt ránk mikor közelebb értünk. Egy csodálatos kikerics mezőn találtuk magunkat! Amerre a szem ellátott a szilva és diófák között minden felé gyönyörű kikericssek voltak. Ez megkoronázta ezt az egyébként is izgalmas napot!

Mire visszaértünk a házhoz, megkelt a kenyérünk is és készen állt arra, hogy bevessük a kemencébe. Az előre befűtött kemencét előbb ki kellett seperni, hogy ne a parázsra dobjuk a kenyereket. Fogtuk tehát a káposztaleveleket és raktunk rájuk egy nagy "gombóc" tésztát, majd előkerült a sütőlapát is. Ráraktuk a végére a káposztaleveles kis cipót és egy hirtelen mozdulattal bevetettük a forró kemencébe. Elég gyorsan kellett dolgozni, hogy ne hűljön ki a kemence és persze picit kellemetlen is volt a kéznek a nagy forróság a kemence szájánál, de még érte a sok munkát.

Két óra elteltével kivettük a hatalmas fekete kenyérkéket. Ekkor egy bottal kellett püfölni őket, hogy lepattogjon róluk a csúnya fekete hajuk. És kész is! Már alig vártuk hogy megköstölhassuk a remekműveinket, de még hűlniük kellett.

Miután már kevésbé voltak forróak, tüstént felvágtuk a legnagyobbat! Úgy ahogy volt, csupaszon ettük meg az elképesztően finom szeleteket. Ebéd után (ami szintén nagyon finom pörkölt volt és fánk) elmentünk a helyi kis templomba, ahol előadtuk a műsorunkat. Annyira szép volt látni, ahogy a kis szívélyes műsorunk mennyire megérintette az öreg nénik és bácsik szívét, ahogyan megkönnyezték a mi kis ártatlan műsorunkat.

Szerintem már csak ezért is megérte eljönni ide Erdélybe! Ezért hogy valakiknek sikerült egy szép napot szerezniük, ennél kevés szebb dolog létezik. A könnyes búcsú után hazaindultunk Székelykeresztúrra.

Itt ez a fantasztikus nap után várt ránk még egy kis szórakozás a helyi diákokkal az utolsó nap tiszteletére, ami nagyon jól sikerült. Kitáncoltuk magunkat és bár nem szívesen de készen állunk hazamenni.

Hatodik nap

Szombat reggel, a kirándulás utolsó napján korán keltünk. Összecsomagoltunk, majd megreggeliztünk és elindultunk hazafelé.

Útközben először Segesváron álltunk meg. Itt megnéztük az óvárost, ahol sok szép régi épületet még a szászok építettek.

Következő állomásunk Marosillye. Bethlen Gábor szülővárosa. Itt a szülőházat látogattuk meg. Nagyon ömlött az eső, így nem volt kellemes a séta sem.

Már majdnem utunk végén jártunk, mikor Máriaradnán tettünk egy megállót. A templomot csodáltuk meg, ahol egy olyan Mária szobor van, amely csodatevő erejű.

A határt Battonyánál léptük át, így egészen hamar otthon voltunk. Este 7 óra körül találkoztunk a szüleinkkel, akik egy hét távollét után már nagyon vártak.